

Хмельницького національного університету (Економічні науки). 2019. Т. 3. С. 42–47

2. Anholt S. Competitive identity. The new brand management for nations, cities and regions. *Palgrave Macmillan*, 2007. P. 30–53.

3. Заставнюк Л., Котис Н., Чикало І.В. Брендінг територій як сучасна комунікаційна технологія публічного управління. *Інтелект XXI*. 2021. № 5. С. 20–25.

4. Мельниченко О., Мельниченко М. Управління брендами в сучасних умовах: виклики воєнного часу та перспективи. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2022, № 2, том 2. С. 24–2.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-526-6-50>

INFORMATION WARFARE IN THE PARADIGM OF STRATEGIC RESILIENCE IN PUBLIC ADMINISTRATION

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА В ПАРАДИГМІ СТРАТЕГІЧНОЇ РЕЗИЛІЄНТНОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Karasayev S. U.

Postgraduate Student at the Department of Public Administration, Educational and Scientific Institute of Public Administration and Civil Service, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

Карасаєв С. У.

аспірант кафедри державного управління, Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка м. Київ, Україна

Інформаційна війна, що конститується як полідисциплінарний феномен постіндустріального суспільства, актуалізує комплексний аналіз епістемологічних, семіотичних і дискурсивних практик, залучених до процесів соціально-комунікативної гегемонії. Вона функціонує в модусі стратегічного маніпулювання когнітивними структурами індивідуальної та колективної свідомості через ретельно скомпільовані меседжі, які інкорпуються у гетерогенний інформаційний простір [3, с. 157]. У цьому контексті простір інформаційної війни виявляє себе як багатовимірна платформа перформативних та симулятивних взаємодій. Детермінуючий аспект інформаційної війни полягає

у застосуванні інструментарію технокомунікативної інфраструктури, яка оперує алгоритмічною сегрегацією та когнітивною інженерією. Такі процеси забезпечують формування системи дезінформаційних нарративів, що не лише спотворюють реальність, а й ускладнюють здатність реципієнтів до верифікації достовірності отримуваних даних. Особливе місце посідає феномен медійної афективності, що базується на естетизації і маніпуляції емоційними станами через архітектоніку візуального та текстового контенту.

Інформаційна війна водночас є інтегральним елементом транснаціональних конфліктів, де медія виконує функцію символічної зброї у боротьбі за контроль над гносеологічними домінантами. Глибока трансгресія між реальним й віртуальним, яка притаманна цьому феномену, провокує руйнацію традиційних парадигм істини, підпорядковуючи їх концептуальним конструктам, заснованим на ілюзії та маніпулятивній обробці фактологічного матеріалу [4, с. 107]. Відповідно, інформаційна війна стає матрицею для конструювання альтернативних онтологічних реальностей.

Методологічний підхід до аналізу цього явища вимагає використання герменевтичних, структурно-функціональних і постмодерністських теорій, які дозволяють декодувати складні кореляції між символічними репрезентаціями та владними дискурсами [2, с. 154]. Лише через інтеграцію філософських, соціологічних, політико-економічних та психоаналітичних концептів можливо досягти адекватного осягнення амбівалентної природи інформаційної війни, яка функціонує у формі латентного, але всеохопного інструменту соціокультурної трансформації.

Інформаційна війна, як феномен постмодерного геополітичного простору, формує багатофакторне середовище гібридного впливу, де домінують аспекти когнітивного маніпулювання, семіотичного контролю та комунікативної фрагментації. У контексті стратегічної резиліентності, зазначений феномен обумовлює необхідність впровадження адаптивних механізмів, здатних модифікувати управлінські парадигми відповідно до екстремальних умов, спричинених інформаційними атаками. Основною аксіомою в межах розгляду є концептуалізація резиліентності як синергетичного процесу, спрямованого на підтримку функціональної стабільності управлінських систем через пріоритетизацію проактивних стратегій [1, с. 237]. Такі стратегії повинні передбачати не лише нейтралізацію зовнішніх інформаційних загроз, але й динамічну реконфігурацію внутрішніх управлінських структур із метою оптимізації їхньої адаптаційної здатності.

Інформаційна війна, як різновид когнітивного насильства, охоплює маніпулятивні дискурсивні практики, що спрямовані на деконструкцію національної ідентичності, підрив соціального капіталу та девальвацію публічного довір'я [3, с. 161]. Державне управління, яке функціонує в умовах інформаційних загроз, мусить спиратися на інтеграцію інноваційних технологій ситуаційного аналізу, що базуються на принципах емерджентності, для забезпечення випереджувального виявлення деструктивних інформаційних патернів. Парадигма стратегічної резиліентності вимагає переосмислення класичних підходів до безпекового менеджменту шляхом акцентуації на створенні мультиагентних систем координації [4, с. 47]. Такі системи мають інкорпорувати аналітичні моделі кібернетичного управління, що використовують багатовимірні метрики оцінки вразливості до інформаційного впливу. Водночас, розвиток міжінституційної співпраці виступає визначальною передумовою формування консолідованого опору інформаційним агресіям.

Необхідність врахування асиметричності інформаційної війни передбачає імплементацію системного підходу до планування управлінських контрзаходів, які базуються на концепціях соціотехнічної інтеграції. Йдеться про залучення кросдисциплінарних знань для проєктування моделей резиліентного управління, що можуть функціонувати у межах високої динамічності зовнішнього середовища. Відповідно, формування стратегічної резиліентності в умовах інформаційної війни є процесом, що вимагає комплексного підходу до управлінського дизайну [5, с. 457]. Поєднання когнітивно-аналітичних платформ, інституційного інжинірингу та комунікативної гнучкості створює передумови для збереження функціональної цілісності системи державного управління у ворожому інформаційному ландшафті.

Україна виступає прикладом опору масштабним інформаційним агресіям, що супроводжують збройну експансію з боку рф. Інформаційно-психологічні операції, сконструйовані для делегітимації національної державності, ерозії суспільної когезії та підриву транснаціональної підтримки, реалізуються через маніпулятивні дискурси, кібернетичні атаки та субверсивні медійні інструменти. У відповідь Україна активно впроваджує інституційні механізми стратегічної резиліентності, серед яких варто виокремити діяльність Центру протидії дезінформації, функціонування кібербезпекових аналітичних платформ і розгортання асиметричних інформаційних стратегій у міжнародному дискурсі [6]. Відповідні ініціативи забезпечують не лише протекцію національного інформаційного простору, але й формують нові підходи до резиліентності як політичної та безпекової

категорії у глобальному контексті. Іншим резонансним кейсом є діяльність росії в контексті втручання у виборчі процеси демократичних країн. Найяскравішим прикладом стали події під час президентських виборів у США у 2016 році, коли за допомогою соціальних мереж, зокрема Facebook і Twitter, було здійснено цілеспрямовані інформаційні атаки. Їхньою метою було розколювання американського суспільства за лініями расової, соціальної та ідеологічної напруженості [6]. Відповідь американських урядових інституцій включала створення кіберцентрів протидії, посилення правового регулювання соціальних платформ та активізацію міжнародного співробітництва у сфері кібербезпеки.

Аналіз концептуальних й прагматичних аспектів інформаційної війни в контексті стратегічної резиліентності державного управління дозволяє стверджувати, що сучасні виклики гібридного характеру формують необхідність трансформації управлінських парадигм через застосування проактивних, адаптивних і мультидисциплінарних підходів. Стратегічна резиліентність, як інтегративна властивість системи, забезпечує її здатність зберігати функціональну цілісність, протистояти зовнішнім інформаційним впливам та впроваджувати механізми саморегуляції, що відповідають принципам емерджентності та когнітивного прогнозування. Комплексна природа інформаційної війни обумовлює необхідність переосмислення базових теоретико-методологічних основ державного управління шляхом інкорпорації кібернетичних моделей аналізу ризиків, семіотичного моніторингу та ситуативного моделювання. Водночас реалізація стратегій резиліентності передбачає консолідацію міжінституційної взаємодії, а також формування багаторівневих механізмів комунікації, що дозволяють нейтралізувати деструктивні інформаційні патерни й знижувати вразливість соціальних інституцій до когнітивного маніпулювання.

Таким чином, стратегічна резиліентність державного управління постає не лише ключовим фактором ефективного протистояння інформаційним загрозам, але й концептуальною основою для побудови стійкої, адаптивної та інноваційно спрямованої системи управління. Розвиток когнітивно-аналітичних платформ, застосування соціотехнічного інжинірингу та дотримання принципів інтегративного управлінського дизайну стають імперативними умовами формування дієвого опору в умовах ескалації гібридних викликів.

Література:

1. Стрільчук Л. Інформаційна війна як складова сучасних гібридних воєн (на прикладі Грузії та України). *Літопис Волині*. 2023. № 28. С. 235–239.
2. Карасаєв С. У., Лікарчук Н. В. Міжнародні аспекти використання інформаційних технологій у державному управлінні. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*. 2023. № 12. С. 151–163.
3. Лікарчук Н. В., Лікарчук Д. С. Інформаційно-психологічні війни: міжнародно-політичний аналіз. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*. 2022. № 9. С. 157–171.
4. Di Pietro R., et al. *New dimensions of information warfare*. Springer International Publishing, 2021. 245 с.
5. Dowse A., Bachmann S. D. Information warfare: methods to counter disinformation. *Defense & Security Analysis*. 2022. Т. 38, № 4. С. 453–469.
6. Thompson S. A., Alba D. Fact and Mythmaking Blend in Ukraine’s Information War. *The New York Times (Digital Edition)*. 2022. URL: <https://go.gale.com/ps/i.do?id=GALE|A754488329&sid=googleScholar&v=2.1&it=r&linkaccess=abs&issn=15538095&p=AONE&sw=w&userGroupName=anon~2d29e39d&aty=open-web-entry>.